

تعیین گذرگاه احتمالی پلنگ ایرانی (*Pantera pardus saxicolor*) بین دو زیستگاه پناهگاه حیات وحش خوش بیلاق و پارک ملی گلستان با استفاده از تئوری جریان الکتریکی مدار

- **حیدر روحی:** گروه محیط زیست، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ایران
- **هادی تحسینی*:** گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران
- **عبدالرسول سلمان ماهینی:** گروه محیط زیست، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ایران
- **حمیدرضا رضایی:** گروه محیط زیست، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ایران

تاریخ دریافت: آذر ۱۳۹۶ تاریخ پذیرش: اسفند ۱۳۹۶

چکیده

مدل سازی ارتباطات بوم شناختی در بین زیستگاه ها و کاربرد این مدل ها در برنامه ریزی حفاظت، کمی نمودن اثر الگوهای مکانی سیما سرزمین بر درجه ارتباطات زیستگاهی ضرورت دارد. این مطالعه با هدف تعیین گذرگاه احتمالی پلنگ ایرانی (*Pantera pardus saxicolor*) در دو زیستگاه پارک ملی گلستان و پناهگاه حیات وحش خوش بیلاق انجام شده است، این دو زیستگاه از بارزترین زیستگاه های پلنگ بوده که در جوار همدیگر قرار دارند. ابتدا مطلوبیت زیستگاه پلنگ ایرانی در دو زیستگاه با روش تحلیل عاملی آشیان بوم شناختی مورد بررسی قرار گرفت. لایه های اطلاعاتی به کار برده شده به عنوان متغیرهای مؤثر بر حضور گونه شامل ارتفاع، شیب، شاخص پوشش گیاهی (NDVI)، فاصله از جاده ها، روستاها، چشمه ها و رودخانه ها بوده است. همچنین از تئوری مدارهای الکتریکی برای بررسی ارتباطات زیستگاهی پلنگ ایرانی بین دو زیستگاه مذکور استفاده شد. یافته های حاصل از پژوهش نشان داد که مهم ترین عامل در انتخاب مسیر و جابه جایی پلنگ ایرانی یافتن مسیری است که دارای امنیت کافی بوده و با مناطق مسکونی تداخلی نداشته باشد. به طور کلی چهار مسیر متفاوت برای جابه جایی پلنگ ایرانی شناسایی شد، که مهم ترین آن ها گذر پلنگ از قسمت جنوبی پارک در امتداد منطقه حفاظت شده لوه است. جایی که دارای پوشش مناسبی از جنگل بوده و به احتمال زیاد دارای طعمه کافی نیز می باشد، از سوی دیگر مهم ترین مسیر حرکت پلنگ در زیستگاه خوش بیلاق در شمال این منطقه قرار دارد در این جا دو مسیر با فاصله نسبتاً کمی از همدیگر مشخص شده است، که دارای تعداد کمی روستا و مناطق مسکونی است و همین امر مهم ترین عامل در انتخاب مسیر حرکت و جابه جایی پلنگ است. بر اساس نقشه های مطلوبیت زیستگاه و نقشه مقاومت، نقشه جریان برای گونه هدف و همچنین نواحی مهم ارتباطی در منطقه مورد مطالعه شناسایی گردید.

کلمات کلیدی: تئوری مدار الکتریکی، پلنگ ایرانی (*Pantera pardus saxicolor*)، آشیان بوم شناختی، اختلاف پتانسیل، جریان

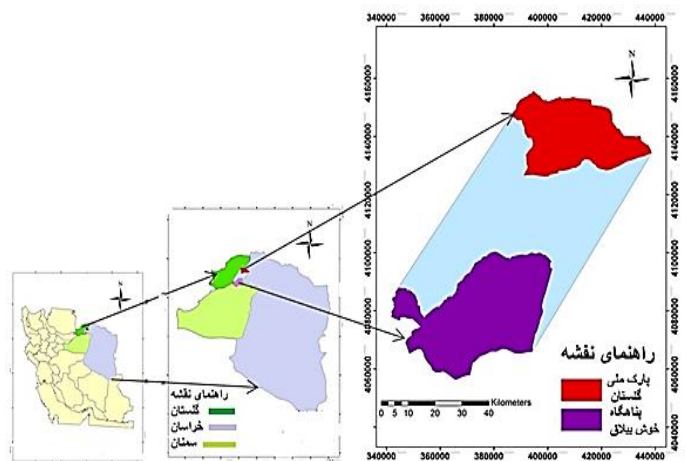
مقدمه

می‌توانند از کریدورها برای پراکندگی و مهاجرت استفاده کنند، که دو الگوی کلیدی حرکت برای تداوم گونه است. نظریه زیست‌شناسی حفاظت بیان می‌کند که احداث ساختارهای اتصال‌دهنده، حیات را در بین لکه‌های زیستگاهی جدا شده افزایش می‌دهد و یادست کم سطوحی از انتشار بین لکه‌ای را حفظ می‌نماید و بنابراین، باعث حفظ جریان ژن و زیستایی جمعیت می‌گردد (Corlatti و همکاران، ۲۰۰۹). بر این اساس، باید به گزینه حفظ کریدورها و اتصال مصنوعی مانند روگذر و زیرگذر در جبران اثرات منفی و مضر جاده‌ها بر حیات وحش به‌عنوان گذرگاه مناسب‌تر اهمیت داده شود. برای تعیین محدوده پراکنش گونه‌ها و مطلوبیت زیستگاه‌ها فنون مدل‌سازی مطلوبیت زیستگاه بر اساس آنالیز رابطه بین گونه و زیستگاه ابداع شدند (Gibson و همکاران، ۲۰۰۳). این مدل‌ها احتمال حضور گونه را بر اساس متغیرهای زیست محیطی پیش‌بینی می‌کنند. واژه کریدور (گذرگاه) به یک راه باریک از سرزمین گفته می‌شود که امکان عبور افراد گونه‌های حیات وحش را میان دو یا چند بلوک زیستگاهی فراهم می‌کند (Beier و همکاران، ۲۰۱۱). در طراحی کریدورهای زیستگاهی، الگوریتم نظریه نموداری (Graph theory)، از اهمیت بسیاری در زمینه ارتباط زیستگاهی حیات وحش برخوردار است (Bunn و همکاران، ۲۰۰۰). این الگوریتم، مطالعه روابط میان یک جفت (بلوک زیستگاهی) است و اندازه‌گیری‌های کمی از جفت‌ها و روابط کل شبکه را نشان می‌دهد. این نظریه که به‌صورت کاربردی در محیط سامانه اطلاعات جغرافیایی (Geographic Information System=GIS) تعبیه شده است، در برگزیده روش‌های تحلیل کمینه هزینه (Least cost analysis) (Adriaensen و همکاران، ۲۰۰۳)، نظریه مدارهای الکتریکی (Electrical circuit theory) (McRae و همکاران، ۲۰۰۸) و تحلیل‌های مرکزیت (Centrality analyses) (Estrada و Bodin، ۲۰۰۸) است. تحقیق پیش‌رو نیز یکی از مسائل مهم در دو زیستگاه پارک ملی گلستان و پناهگاه حیات وحش خوش بیلاق یعنی تکه‌تکه‌شدگی زیستگاه این گونه توسط فعالیت‌های انسانی از جمله جاده‌سازی، تغییر کاربری اراضی (تبدیل جنگل به زمین‌های کشاورزی و مرتع)، مناطق مسکونی و صنعتی را مورد بررسی قرار داده و تعیین کریدور احتمالی بین این دو زیستگاه را به‌عنوان راهکاری در جبران اثرات منفی جاده‌سازی و دیگر فعالیت‌های انسانی و تلاش در جهت حفظ کریدورهای طبیعی و اتصال مجدد این دو زیستگاه و از همه مهم‌تر حفاظت حیات وحش را بررسی کرده است. گونه پلنگ به جهت

تخریب و تجزیه زیستگاه از تهدیدات مهم تنوع زیستی هستند. تجزیه زیستگاه سبب کاهش مساحت و در نتیجه محدود شدن جمعیت‌های محلی به زیستگاه‌های کوچک می‌شود. نتیجه این امر افزایش درون‌آمیزی، کاهش تنوع ژنتیکی، افزایش حوادث دموگرافیک و در نتیجه افزایش ریسک انقراض است. ارتباط میان لکه‌های زیستگاهی و جمعیت‌ها عامل مهمی است که بر گستره وسیعی از فرآیندهای بوم‌شناختی نظیر جریان ژن، پویایی ابرجمعیت‌ها، افزایش گستره پراکنش گونه‌ها، بقاء جمعیت‌ها و حفظ تنوع زیستی تأثیرگذار بوده (Crooks، ۲۰۰۲) و یک ویژگی بسیار مهم سیمای سرزمین به شمار می‌رود (McRae و همکاران، ۲۰۰۸). مدل‌سازی ارتباط بوم‌شناختی در سیمای سرزمین برای فهم گستره وسیعی از فرآیندهای بوم‌شناختی اهمیت دارد. به‌منظور مدل‌سازی ارتباطات بوم‌شناختی در بین زیستگاه‌ها و کاربرد این مدل‌ها در برنامه‌ریزی حفاظت، کمی نمودن اثر الگوهای مکانی سیمای سرزمین بر درجه ارتباطات زیستگاهی ضرورت دارد. افزایش ارتباط سرزمین‌های تکه‌تکه‌شده یک راه مقابله با اثرات جداسدگی زیستگاه‌ها است. در این راستا، مفهوم راه‌های ارتباطی و کریدورها یک اقدام عملی و مستقیم جهت پاسخ به اثرات جداسدگی زیستگاه‌هاست. در متون و نوشته‌های علمی مختلف تعاریف تقریباً متنوعی از کریدورها با عناوین مختلف مانند گذرگاه‌های حیات وحش، گذرگاه‌های حرکت، گذرگاه‌های انتشار و غیره ارائه شده اما معنی و مفهوم همه آن‌ها تقریباً یکسان است. برای مثال، طبق تعریف (Beier و Noss، ۱۹۸۸)، گذرگاه حیات وحش یک زیستگاه خطی است که در یک زمینه ناهمگن برای ارتباط دو یا چند زیستگاه جدا شده از یکدیگر قرار گرفته است و باعث حفاظت از حیات وحش و افزایش یا حفظ زیستایی جمعیت‌های ویژه در آن زیستگاه‌ها می‌شود. کریدورهای حیات وحش با افزایش ارتباطات بین لکه‌ها (زیستگاه‌های جدا افتاده) باعث افزایش تنوع ژنتیکی و بقای گونه و از انقراض گونه جلوگیری می‌کنند. این لکه‌ها که توسط فعالیت‌های انسان از جمله توسعه صنعتی، شهرنشینی، کشاورزی، جاده‌سازی، تغییر کاربری اراضی و دیگر فعالیت‌های انسانی ایجاد شده‌اند، باعث اختلال در ارتباط جمعیت‌های حیات وحش، جلوگیری از جریان ژن بین جمعیت‌ها، ایزوله شدن تنوع ژنتیکی و نهایتاً انقراض گونه را به همراه دارند. گیاهان و جانوران

شاهرود- آزاد شهر، از جنوب غربی به منطقه نظامی چهل دختر و دشت جیلان و از شرق هم به جاده حسین آباد- کالپوش منتهی می شود. ارزش بالای پناهگاه حیات وحش خوش بیلاق به دلیل وجود "اکوتون" مابین اکوسیستم بیابانی و جنگلی است. اکوتون مرز بین دو اکوسیستم متفاوت و جدا از هم است. با ارزش ترین ذخایر اکوسیستمی در اکوتون ها قرار دارند و معمولاً از تنوع زیستی بالایی برخوردارند. منطقه مورد مطالعه شامل سه بخش پارک ملی گلستان در شمال منطقه مورد مطالعه و پناهگاه حیات وحش خوش بیلاق در جنوب و محدوده بین این دو زیستگاه است، جایی که بخشی از سه استان سمنان، گلستان و خراسان رضوی را شامل می شود. تنوع زیاد بوم سازگانی این منطقه شامل جنگل های کوهستانی خزری در سمت شمال و غرب منطقه است که منطقه حفاظت شده لوه را نیز پوشش می دهد و هم- چنین اراضی دشتی خشک و بیابانی و کوهستان های صخره ای در قسمت های شرقی منطقه است. هم چنین این منطقه دارای اکوتون مابین اکوسیستم بیابانی و جنگل های انبوه خزری می باشد که تنوع زیستی زیاد و ارزشمندی به این بخشیده است.

شکل ۱: موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

معرفی گونه پلنگ ایرانی (*Pantera pardus saxicolor*): پلنگ یکی از ۳۷ گونه گربه سان دنیا به شمار می آید (که البته برخی از متخصصین اعتقاد دارند که این خانواده ۳۶ عضو دارد) (ضیایی، ۱۳۸۷). دارای جثه بزرگ و بدنی عضلانی و قابل انعطاف است. سر آن پهن و کشیده است. دست و پای پلنگ کوتاه که به ۴ انگشت در پا و ۵ انگشت

اهمیت و قرارگیری در زمره حیوانات در معرض خطر انقراض فهرست سرخ اتحادیه جهانی حفاظت از طبیعت و منابع طبیعی (International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources) و هم چنین به این دلیل که این گونه قابلیت جابه جایی بالایی دارد و گستره خانگی وسیع این گونه و این که این گونه در اکوسیستم خود گونه چتر است، نشان دهنده اهمیت بسیار زیاد این گونه می باشد که به عنوان گونه هدف در این مطالعه انتخاب شده است.

مواد و روش ها

منطقه مورد مطالعه بخشی هایی از سه استان گلستان، خراسان شمالی و سمنان است (شکل ۱). پارک ملی گلستان در سال ۱۳۴۶ به عنوان نخستین پارک ملی ایران تعیین و در سال ۱۳۵۵ به عنوان ذخیره گاه زیست کره انتخاب شد. این پارک با مساحتی برابر با ۹۱۸۹۵ هکتار و در موقعیت جغرافیایی بین ۳۷/۳۱ الی ۵۳/۰۴ عرض شمالی و ۵۵/۴۳ الی ۶۶/۱۷ طول شرقی در استان های گلستان، خراسان شمالی و سمنان و در منتهی الیه شرقی جنگل های خزری واقع شده و منطقه ای کوهستانی با دامنه ارتفاع ۴۵۰ تا ۲۴۱۱ متر از سطح دریا است. پارک ملی گلستان منطقه ای کوهستانی است. بخش اعظم آن را کوه های بلند و دره های عمیق تشکیل می دهد و ناحیه دشتی واقع در جنوب شرقی آن قسمت کوچکی را شامل می شود. حداقل ارتفاع ۴۵۰ متر در تنگراه و حداکثر آن ۲۴۱۱ متر در قله دیورکجی است (ضیایی، ۱۳۸۷). اهمیت این منطقه از لحاظ بین المللی نیز به دلیل قرارگیری آن در فهرست ذخیره گاه های زیست کره جهانی در سال ۱۹۷۷ است (مجنونیان و همکاران، ۱۳۸۷). پناهگاه حیات وحش خوش بیلاق منطقه با مساحت ۱۵۰۰۵۷ هکتار در استان های گلستان و سمنان قرار دارد، در سال ۱۳۴۶ حفاظت شده اعلام و در سال ۱۳۵۴ به پناهگاه حیات وحش تبدیل شد. دامنه ارتفاعی ۱۰۹۷ تا ۲۸۸۲ متر، دمای متوسط ۸ تا ۱۲ درجه سانتی گراد و بارندگی متوسط ۲۰۰ تا ۶۰۰ میلی متر منطقه را دارای اقلیم های خشک بیابانی گرم تا نیمه مرطوب معتدل کرده است. تنوع زیاد بوم سازگانی منطقه که شامل جنگل های کوهستانی خزری و هم چنین اراضی دشتی خشک و بیابانی است، تنوع زیستی زیاد و ارزشمندی به آن بخشیده است (DarvishSefat, ۲۰۰۶). این منطقه که در ۴۷ کیلومتری جاده آزادشهر واقع گردیده است، از غرب به جاده آسفاله

مشاهده حضور گونه دشوار است و يا بنا به دلایلی، حتی در صورت مناسب بودن زيستگاه، گونه حضور ندارد و يا اين که زيستگاه حقیقتاً برای گونه نامساعد است نتیجه مطلوب تری خواهد داشت (Hirzel و همکاران، ۲۰۰۲). تحليل عاملي آشيان بوم‌شناختی هسته مرکزی نرم‌افزار بایومپير را تشکیل می‌دهد. تحليل انجام شده در ENFA مشابه تجزيه به مولفه‌های اصلی به محاسبه فاکتورهاي می‌پردازد که توضیح دهنده بخش عمده‌ای از تاثیر متغیرهای مستقل محیط زیست گونه‌ها است. در این مطالعه از روش تحليل عاملي آشيان بوم‌شناختی برای تهیه مدل مطلوبیت زيستگاه و هم‌چنین نرم‌افزار ایدريسی برای تحليل حساسیت و نیز ساخت لایه‌های اطلاعاتی و ورود آن‌ها به نرم‌افزار بایومپير استفاده شد. لایه‌های اطلاعاتی مورد نیاز برای تجزيه و تحليل در نرم‌افزار بایومپير را می‌توان به دو دسته لایه‌های اطلاعاتی شامل Work map و Ecogeographical maps طبقه‌بندی کرد. این لایه‌ها در ابتدا در نرم‌افزار ایدريسی تهیه و تنظیم و سپس به نرم‌افزار بایومپير وارد شدند.

Work map: نقشه متغیر وابسته یا نقاط حضور گونه یک نقشه رستری نقطه‌ای است که باید به شکل بولین (صفر و یک) تهیه گردد. عدد یک در واقع همان نقاط و مناطقی است که در کار صحرایی ثبت گردیده است و نشان‌دهنده محل‌هایی است که گونه در آن حضور دارد (Hirzel و همکاران، ۲۰۰۷). تهیه نقشه پراکنش افراد گونه هدف نیاز به کار میدانی و جمع‌آوری داده‌های صحرایی دارد. به دلیل این که روش تجزيه و تحليل عاملي آشيان بوم‌شناختی تنها براساس داده‌های حضور گونه استوار است، بنابراین باید نسبت ثبت داده‌های حضور حاصل مشاهدات مستقیم و یا غیرمستقیم گونه مورد نظر مبادرت ورزید. طبق نظر Hirzel تعداد نقاط حضور گونه حتی می‌تواند ۲۰ یا ۳۰ عدد باشد، اما زیاده‌تر بودن تعداد نقاط به سود صحت مدل و معنی‌داری آن است (هیرزل و همکاران، ۲۰۰۷).

Ecogeographical maps: نقشه‌های رستری متغیرهای جغرافیای زیستی (Ecogeographical Variables یا EGV) بر حضور گونه تأثیر دارند و به عنوان متغیرهای مستقل به کار می‌روند. متغیرهای جغرافیای زیستی عوامل مکانی ناحیه مورد مطالعه هستند و عوارض کمی منطقه را توصیف می‌نمایند (Hirzel و همکاران، ۲۰۰۷). نحوه آماده‌سازی نقشه متغیرهای مستقل جغرافیای زیستی برای این گونه به ترتیب به قرار زیر است:

در دست ختم می‌شود. سازش پلنگ با بوم سازگان‌های مختلف بازتابی از قدرت و انعطاف‌پذیری این جانور است. براساس رده‌بندی اتحادیه جهانی حفاظت از طبیعت و منابع طبیعی پلنگ در سطح گونه در طبقه least concern قرار گرفته است (Huntera و همکاران، ۲۰۰۳)، در حالی که بسته به نوع زیرگونه از رده‌بندی حفاظتی متفاوتی برخوردار است. زیرگونه (saxicolor) که به نام پلنگ ايراني مشهور است و از هندوستان به غرب آسیا (به‌استثنای شبه جزیره عربستان) تمامی پلنگ‌ها را شامل می‌شود، در سال ۲۰۰۸ میلادی و در زمره گونه‌های در خطر انقراض (Endangered) لیست قرمز قرار گرفته است (قدوسی و همکاران، ۱۳۸۷).

روش تحقیق: در این پژوهش، مدل‌سازی مطلوبیت زيستگاه پلنگ ايراني در منطقه مورد مطالعه با روش تجزيه و تحليل آشيان بوم‌شناختی انجام شده و سپس در ادامه با استفاده از تئوری مدارهای الکتریکی شبکه انتشار بالقوه و کریدور احتمالی بین دو زيستگاه حفاظت استفاده شده است. نرم‌افزار بایومپير در سال ۲۰۰۰ توسط Hirzel طراحی گردید. به کمک این نرم‌افزار مدیران حيات وحش و زیست‌شناسان می‌توانند شناخت بهتری از آشيان بوم‌شناختی و توزیع جغرافیایی بالقوه گونه هدف به دست آورند. این نرم‌افزار شامل مجموعه‌ای از سامانه اطلاعات جغرافیایی و برنامه‌های آماری است که برای تولید نقشه تناسب زيستگاه تهیه گردیده است. محاسبه نقشه مطلوبیت زيستگاه تنها براساس داده‌های حضور گونه هدف امکان‌پذیر است و بنابراین، باعث می‌گردد تا در زمان و هزینه تهیه اطلاعات مورد نیاز صرفه‌جویی گردد (Hirzel و همکاران، ۲۰۰۷). این روش همانند تجزيه و تحليل مؤلفه‌های اصلی (Principal Component Analysis) متغیرهای محیط زیستی را در تعداد کم‌تری از متغیرهای غیرهم‌بسته به نام عامل خلاصه می‌کند با این تفاوت که عامل‌ها از نظر بوم‌شناختی معنی‌دار هستند و می‌توانند به عنوان متغیرهای جدید در مدل تناسب زيستگاه به کار روند (Hirzel و همکاران، ۲۰۰۷؛ Srisan و همکاران، ۲۰۰۷؛ Galparsoro و همکاران، ۲۰۰۹؛ Wang و همکاران، ۲۰۰۹). یکی از روش‌های تعیین مطلوبیت زيستگاه گونه‌های حيات وحش و تهیه نقشه آن، استفاده از روش تحليل عاملي آشيان بوم‌شناختی (Ecological Niche Factor Analysis) است که به اختصار ENFA خوانده می‌شود. دقت مدل‌سازی در روش ENFA در مقایسه با روش‌های GAM، GLM و Regression Tree در پاره‌ای اوقات - نظیر زمانی که

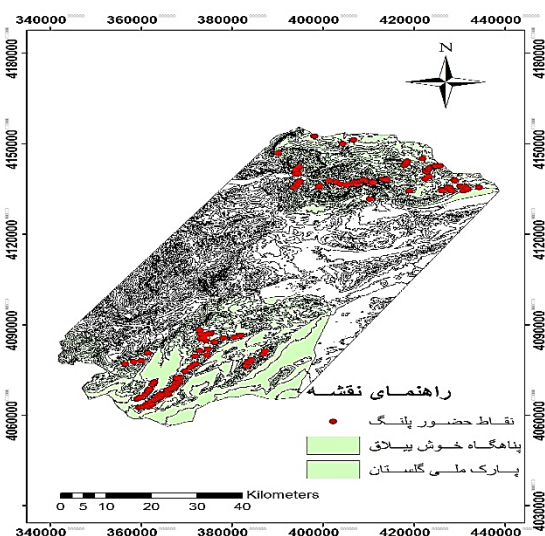
تحلیل دایره‌ای و مستقیم وجود دارد، (۳) به دلیل این که نقشه‌های جغرافیای زیستی و هم‌چنین نقشه حضور گونه باید توزیع نرمال داشته باشند بنابراین، باید وضعیت آن‌ها را بررسی کرد و سپس برای اطمینان کامل از نرمال بودن داده‌ها آزمون کلمیوگروف-اسمیروف را انجام داد. اگر داده‌ها نرمال نباشند نرمال‌سازی به روش باکس-کاکس (Box-Cox) که در بایومپر قابل اجراست توصیه می‌گردد، (۴) ماسک کردن مجموع نقشه متغیرهای مستقل و وابسته جهت اطمینان از این که آن‌ها ناحیه یکسانی را پوشش می‌دهند، (۵) مقایسه یکنواختی و قابلیت استفاده نقشه‌ها از مسیر Verify امکان پذیر است. در این عملیات همسانی مقادیر سلول‌های زمینه و غیره بررسی می‌گردد. لایه‌های ناهمسان در این مرحله مشخص می‌شوند، (۶) بررسی همبستگی بین نقشه‌های جغرافیای زیستی از طریق ماتریس همبستگی. در این مرحله باید لایه‌های همبسته (در این مطالعه همبستگی بالای ۰/۸۵) را حذف نمود. به دلیل این که این تحلیل به متغیرهایی نیاز دارد که مستقل و بدون همبستگی باشند، در تجزیه و تحلیل عاملی آشیان بوم‌شناختی اگر دو متغیر همبستگی داشته باشند هر دو با یک ضریب در مدل ظاهر خواهند شد. تصمیم به نگه داشتن هر دو لایه و یا حذف یکی از آن‌ها بر عهده بوم‌شناس است. متغیرهایی که مقدار معنی‌داری از تغییرات را توضیح نمی‌دهند از مدل نهایی حذف می‌شوند، (۷) اجرای تحلیل عاملی آشیان بوم‌شناختی، (۸) محاسبه عوامل مورد نیاز جهت تهیه نقشه تناسب زیستگاه، (۹) محاسبه نقشه تناسب زیستگاه.

تئوری جریان الکتریکی (theory -Circuitscape) نظریه مدار را برای مدل‌سازی ارتباطی جمعیت‌های حیات وحش در سیمای سرزمین‌های ناهمگن به کار می‌گیرد. این نرم‌افزار معمول‌ترین برنامه کاربردی است که حرکت و جریان ژن را برای گیاهان و جانوران مدل‌سازی می‌کند، و هم‌چنین مناطق مهم را برای حفاظت برای اتصال بین زیستگاه‌ها شناسایی می‌کند. تئوری مدار، مکمل مدل‌های معمول مورد استفاده است، جهت پیش‌بینی و شناسایی ارتباطات زیستگاهی روش‌های متعددی توسعه یافته است که از داده‌های سیمای سرزمین استفاده می‌نمایند. این روش‌ها شامل:

- (۱) استفاده از شاخص‌های الگوی سیمای سرزمین (McRae, ۲۰۰۶)،
- (۲) شبیه‌سازی حرکات افراد (Individual movements simulation) (فاحران اصفهانی، ۱۳۸۷، ۳) روش‌های تحلیلی ارتباط شبکه (Analytical measures of network connectivity) است (Shah و McRae, ۲۰۱۱).

تهیه فهرستی از متغیرهای جغرافیای زیستی مؤثر در حضور گونه هدف: نقشه‌های رستری مدل ارتفاع (DEM = Digital Elevation Model) با استفاده از نقشه خطوط تراز ۲۲ متری، شیب و جهت (بر اساس مدل ارتفاع)، روستاهای داخل منطقه، منابع آبی شامل چشمه‌ها و رودخانه‌های دائمی و فصلی، جاده‌های ماشین‌رو و آسفالت، پاسگاه‌های محیط‌بانی و شاخص تفاضل نرمال شده پوشش گیاهی (حاصل ترکیب باند ۲ و ۳ تصویر ماهواره‌ای IRS سال ۲۰۱۲ میلادی) نیز تهیه گردید.

رستری کردن نقشه‌ها در نرم‌افزار ایدرسی و توجه به یکسان بودن قالب همه نقشه‌ها: منظور از یکسان‌سازی نقشه‌ها یکی بودن سیستم مختصات آن‌ها، طول و عرض جغرافیایی، نوع لایه، فرمت لایه تعداد سطر و ستون و هر پارامتری که در جدول اطلاعات متغیر مورد نظر وجود دارد. بدین منظور می‌توان یک لایه را به عنوان الگو مشخص نمود و بقیه لایه‌ها را بر اساس آن تهیه کرد. در این پژوهش نقشه رستری DEM منطقه به عنوان الگو انتخاب گردید.

شکل ۲: نقاط حضور پلنگ ایرانی در پارک ملی گلستان و پناهگاه حیات وحش خوش بیلاق

مراحلی که در نرم‌افزار بایومپر انجام می‌گیرد به ترتیب عبارتند از: (۱) فراخوانی لایه‌های متغیرهای زیستگاهی و نقشه حضور گونه، (۲) کمی کردن لایه‌ها: همان‌طور که ذکر شد، برای این که نقشه‌ها از نظر زیستی معنی‌دار باشند باید آن‌ها را کمی نمود. برای این منظور دو روش

مهاجرت از دست بروند، اهميت ديگر مسيرهاي پيش‌بيني شده باقي‌مانده افزايش پيدا مي‌کند. مهم‌تر اين که مدل‌هاي ارتباطي حاصل از اين تئوري تا حد زيادي به چگونگي حرکت واقعي گونه‌ها در سيمای سرزمين نزديک مي‌باشد. تاکنون مطالعات متعددي از اين تئوري براي بررسي ارتباطات و شناسايي کریدورها استفاده شده است، از جمله مطالعه Roever و همکاران (۲۰۱۳) که از اين تئوري براي بررسي ارتباطات ميان جمعيت فيل‌ها در آفريقاي جنوبي و ارزبایي کارايي شبکه مناطق حفاظت شده استفاده نمودند. جهت شناسايي ارتباطات ممکن براي گونه‌هاي هدف با استفاده از تئوري مدارهاي الکتریکي دو گروه لايه رستري به‌عنوان داده‌هاي ورودی به مدل، در نرم‌افزار Arc GIS ۹.۳ تهيه گرديد. ۱- لايه رستري زيستگاه‌ها ۲- لايه رستري گره‌هاي اصلي (Focal nodes).

نقشه زيستگاه‌ها نشان‌دهنده مقاومت (resistance) يا رسانايي (conduciveness) هر پیکسل سيمای سرزمين نسبت به عبور جريان مي‌باشد (Minor و Urban، ۲۰۰۷). در اين بررسي لايه رستري زيستگاه از نوع مقاومت انتخاب گرديد که براي تهيه آن از مدل‌هاي مطلوبيت زيستگايي پلنگ ايراني به‌عنوان لايه اصلي استفاده شد. ايده استفاده از مدل‌هاي مطلوبيت زيستگايي براي محاسبه مقاومت از اين جهت است که در سيمای سرزمين، پیکسل‌هايي با خصوصيات زيستگايي مطلوب مثلاً تراکم کم جمعيت انساني و عدم حضور جاده‌ها مقاومت کمی در برابر عبور گونه دارند درحالي که پیکسل‌هايي با خصوصيات زيستگايي ضعيف مانند اراضي کشاورزي، تراکم زياد جمعيت انساني و جاده‌ها مقاومت زيادي در برابر حرکت گونه نشان مي‌دهند (Wang و همکاران، ۲۰۰۸). اين بدین معنا است که ميان مقاومت و مطلوبيت زيستگاه رابطه‌اي معکوس وجود دارد. بنابراین مي‌توان از لايه مربوطه جهت تهيه لايه مقاومت استفاده نمود (Sanjaya و Crooks، ۲۰۰۶). در واقع لايه مقاومت عکس لايه مطلوبيت زيستگاه مي‌باشد. جاهای که ارزش پیکسل‌ها بالاست بدین معنی است که موانع زيادي براي حرکت گونه وجود دارد و گونه تمايل کم‌تری به حرکت در آن مسيرها دارد. نقشه مطلوبيت زيستگاه لکه يا پلی‌گون‌هايي (معمولاً زيستگاه‌هاي اصلي) را نشان مي‌دهد که درجه ارتباط زيستگايي ميان آن‌ها مدل‌سازي مي‌شود (Shah و McRae، ۲۰۱۱). در اين جابلي‌گون‌هاي داراي مطلوبيت بالا در منطقه شناسايي و به‌کار گرفته شد. از آن جايي که برنامه مدار

از جمله رويکردهاي تحليلي که اخيراً براي کمی نمودن ارتباطات زيستگايي مورد استفاده قرار گرفته است، تئوري مدار الکتریکي (Circuitscape theory) مي‌باشد. اين تئوري در ابتدا براي آناليز ارتباط در شبکه‌هاي شيميائي، عصبي، اقتصادي واجتماعي و به تازگي براي مدل‌سازي جريان زن در سيمای سرزمين غيريکتواخت مورد استفاده قرار گرفته است (ملکی نجف‌آبادي و همکاران، ۱۳۸۹). مدارهاي الکتریکي شبکه‌اي متشکل از گره‌ها بوده که به‌وسيله بخش‌هاي الکتریکي هدايت‌کننده جريان الکتريسيته به يکديگر متصل شده‌اند. براساس قانون اهم، زماني که بين دو گره ولتاژ (V) برقرار شود، کل جريان عبوري به‌میزان ولتاژ برقرار شده و مقاومت رسيستورها بستگي خواهد داشت (McRae و همکاران، ۲۰۰۸). کاربرد تئوري مدار الکتریکي در مسائل بوم‌شناختي به‌دليل شباهتي است که ميان ارتباط بوم‌شناختي و ارتباط الکتریکي وجود دارد (Beier و McRae، ۲۰۰۷). در اين تئوري گره‌هاي الکتریکي به‌عنوان لکه‌هاي زيستگايي، حرکت جريان به‌منزله حرکت افراد و رسيستورهاي ميان گره‌ها به‌عنوان مسيرها يا کریدورهاي زيستگايي در نظر گرفته مي‌شوند. همان‌طور که افزايش تعداد رسيستورهاي موازي باعث افزايش جريان عبوري از ميان گره‌ها مي‌شود، افزايش تعداد يا وسعت لکه‌هاي زيستگايي مرتبط‌کننده جمعيت‌ها و زيستگاه‌ها نیز احتمال حرکت و ارتباط در ميان آن‌ها را افزايش مي‌دهد. تئوري مدار سيمای سرزمين را به‌عنوان سطحی رسانا در نظر مي‌گيرد که هر پیکسل آن به يک گره الکتریکي تبديل و با اتصال گره‌هاي مجاور به يکديگر يک مدار الکتریکي تشکيل مي‌شود (Shah و McRae، ۲۰۱۱). نتايج حاصل از اين تئوري نقشه‌هاي جريان و ولتاژ است. شدت جريان الکتریکي نشان‌دهنده احتمال حرکت افراد در سيمای سرزمين مي‌باشد. به‌علاوه با استفاده از نقشه جريان مي‌توان کریدورها و نواحی ارتباطي مهم در سيمای سرزمين را نیز شناسايي نمود. ولتاژ نیز که نشان‌دهنده میزان اختلاف شار جريان الکتریکي بين دو گره در يک مدار است، مي‌تواند براي پيش‌بيني احتمال رسيدن فردی از يک نقطه از مدار به مقصدی معين يا به عبارتی پيش‌بيني میزان موفق بودن انتشار افراد استفاده شود (McRae و همکاران، ۲۰۰۸). برتری اين مدل نسبت به ديگر مدل‌هاي تحليلي متداول که به بررسي ارتباطات زيستگايي مي‌پردازند در شناسايي مسيرهاي متعدد براي انتشار گونه‌هاست (McRae، ۲۰۰۶). فايده اين روش اين است که اگر زماني يک يا تعدادی از مسيرهاي انتشار و

سریع تر اجرا شده و به حافظه کمتری نیاز دارد. شناسایی نواحی که حرکت جریان یا به عبارتی حرکت گونه‌ها از طریق ناحیه باریکی صورت می‌گیرد، یکی از مهم‌ترین نتایج حاصل از نقشه‌های جریان برای گونه هدف می‌باشد. این نواحی ارتباطی مهم که pinch point نام دارند، حساس‌ترین و آسیب‌پذیرترین بخش‌های شبکه ارتباطی بوده، زیرا حذف یا کاهش زیستگاه‌ها در این نواحی می‌تواند باعث اختلال یا قطع ارتباط در کل ناحیه شود.

نتایج

تحلیل ENFA براساس لایه‌های اطلاعاتی رستری در این نرم‌افزار به اجرا در می‌آید. از این رو، اولین گام، ورود داده‌ها به نرم‌افزار است. نقشه‌ها به دو طبقه شامل: نقشه نقاط حضور گونه و نقشه‌های متغیرهای مستقل محیطی دسته‌بندی می‌شود. برای این مرحله، ماتریس همبستگی نقشه‌های EGV محاسبه شد. میزان همبستگی بین متغیرها کم‌تر از میزان بحرانی برای حذف یکی از متغیرها بود. لذا تمامی متغیرهای باقی‌مانده برای تحلیل ENFA مورد استفاده قرار گرفتند (جدول ۱).

جدول ۱: بررسی میزان همبستگی لایه‌های مستقل محیطی

ارتفاع	NDVI	رودخانه	جاده	شیب	روستا
۱	۰/۴۷۵	۱			
NDVI					
رودخانه	-۰/۳۴۶	۱			
جاده	-۰/۴۱۴	۰/۶۲۶	۱		
شیب	۰/۵۸۱	-۰/۶۱۴	-۰/۵۳۸	۱	
روستا	-۰/۳۵۸	-۰/۶۰۲	-۰/۴۵۶	۰/۸۳۸	۱

خروجی مهم این تحلیل ماتریس امتیازها است که حاوی دو مؤلفه اصلی حاشیه‌گرایی و تخصص‌گرایی است و باید جهت درک بوم‌شناختی وضعیت موجود به دقت بررسی شوند. اولین ستون از جدول ماتریس امتیازها یا بردار ویژه همواره ۱۰۰ درصد از عامل حاشیه‌گرایی و ۱۰ تا ۷۰ درصد از تخصص‌گرایی را بیان می‌کند در حالی که سایر ستون‌ها یا به عبارت دیگر تعداد متغیرهای مستقل محیطی منتهای یک فقط نشان‌دهنده عامل تخصص‌گرایی هستند. سطرها سهم متغیرهای مستقل در هر عامل را نشان می‌دهند. در واقع، در این ماتریس عواملی که اطلاعات کافی را توضیح می‌دهند و هم‌چنین متغیرهایی که بالاترین

الکتریکی از داده‌هایی با فرمت ASCII استفاده می‌کند، پس از تهیه لایه‌ها در محیط ادریسی، فرمت آن‌ها به فرمت مورد نظر تبدیل شد. لایه مقاومت، از طریق معکوس کردن ارزش لایه مطلوبیت زیستگاهی به دست آمد، در واقع لایه مقاومت برعکس لایه مطلوبیت زیستگاهی است. به طوری که لکه‌هایی که مقاومت بالا دارند (از جمله کاربری‌های انسانی، روستاها و جاده‌ها) در واقع همان نواحی زیستگاهی است که در نقشه مطلوبیت زیستگاه، میزان مطلوبیت آن‌ها حداقل می‌باشد. این برنامه با تبدیل پیکسل‌های رستر زیستگاهی به گره و اتصال هر کدام از آن‌ها به نزدیک‌ترین گره‌های مجاور شبکه‌ای تشکیل داده و شدت جریان عبوری از بین گره‌ها (ارتباط یا احتمال انتشار افراد) را محاسبه می‌کند. تعداد گره‌های مجاور که برای این منظور انتخاب شد ۱۲ عدد بود. جریان الکتریکی میان گره‌ها براساس میانگین مقاومت یا میانگین میزان رسانایی که بین گره‌ها وجود دارد، محاسبه می‌شود. به دلیل این که نقشه رستری انتخابی زیستگاه‌ها نشان‌دهنده مقاومت ناحیه مطالعه بود، محاسبه ارتباط نیز بر مبنای میانگین مقاومت تعیین گردید. تئوری مدار برای محاسبه ارتباط میان گره‌ها از یکی از چهار روش زیر استفاده می‌نماید:

۱- Pair wise: در این روش، ارتباط بین هر دو گره (پیکسل‌ها) محاسبه می‌شود. در این روش، به شکل اختیاری یک گره به خروجی و گره دیگر به یک منبع جریان یک آمپری (Source) وصل شده و جریان عبوری از دو گره محاسبه و این فرآیند بین تمامی جفت گره‌ها تکرار می‌شود.

۲- One - to - all: در این روش، یک گره به منبع جریان یک آمپری و بقیه گره‌ها به زمین متصل شده و فرآیند برای تک‌تک گره‌ها تکرار می‌شود.

۳- All-to-one: در این مدل یک گره به زمین و بقیه گره‌ها به یک منبع جریان یک آمپری متصل می‌شود. این روش، جایگزین خوبی برای روش اول است. به خصوص زمانی که هدف نقشه‌سازی نواحی ارتباطی مهم در میان لکه‌های زیستگاهی متعدد می‌باشد.

۴- Advanced mode: در این روش کاربر این اختیار را دارد که هر تعداد ورودی و خروجی برای جریان الکتریکی در سیمای سرزمین تعیین نماید (Shah و McRae، ۲۰۱۱). در این مطالعه از مدل سوم برای محاسبه جریان الکتریکی استفاده شد. چرا که نواحی مهم برای ارتباطات زیستگاهی را بهتر از سه مدل دیگر نشان داده، به‌علاوه

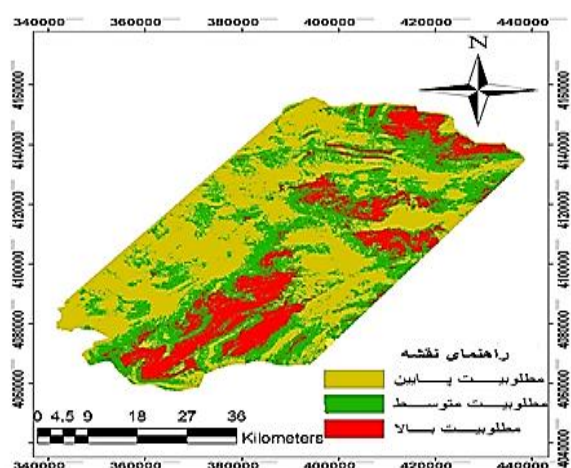

می کند چند نقشه ENFA طی این تحلیل تولید گردد. البته بایومپر خود نیز براساس معیار چوب شکسته Mc-Arthur تعداد نقشه های ENFA را پیشنهاد می کند لیکن کاربر می تواند خود این تعداد را بر اساس مقدار جمععی واریانس شده توسط فاکتورها تعیین نماید (شکل ۴).

تعیین الگوریتم مناسب با استفاده از شاخص Boyce: برای تهیه نقشه مطلوبیت زیستگاه در بایومپر امکان به کارگیری الگوریتم های متفاوتی شامل Median، Distance geometric mean، Distance، Minimum distance و harmonic mean فراهم شده است با توجه به این که نتایج حاصله بر مبنای انتخاب و به کارگیری هر الگوریتم متفاوت خواهد بود بنابراین انتخاب یک الگوریتم مناسب از اهمیت خاصی برخوردار است. بر این اساس هرچه میزان Boyce بیش تر و انحراف معیار کم تر باشد نشان دهنده آن است که الگوریتم انتخاب شده مناسب تر است (Hirzel و همکاران، ۲۰۰۶). در این مطالعه، با مقایسه اعداد حاصله (جدول ۳)، الگوریتم هارمونیک انتخاب شد.

جدول ۳: مقایسه شاخص بویس در الگوریتم های مختلف

الگوریتم	انحراف معیار \pm شاخص بویس
میان	0.372 ± 0.3209
هندسی	0.548 ± 0.3365
هارمونیک	0.599 ± 0.3624
حداقل فاصله	0.507 ± 0.3251

شکل ۳: مطلوبیت زیستگاه در منطقه مورد مطالعه

ضریب (قدر مطلق) را نشان می دهند اهمیت زیادی در بیان توزیع گونه خواهند داشت. عواملی که ارزش تقریباً صفر دارند را می توان حذف کرد (جدول ۲).

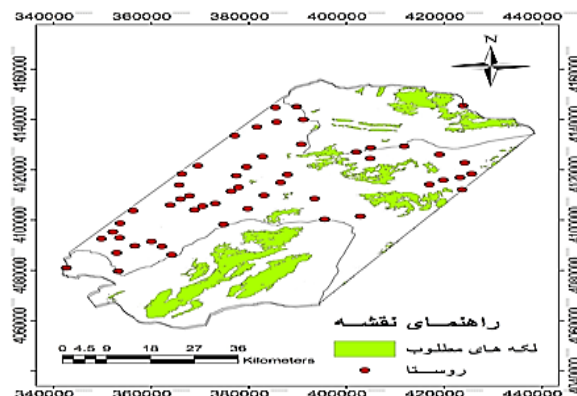
جدول ۲: ماتریس امتیازات متغیرهای مستقل محیطی

ارتفاع	NDVI	رودخانه	جاده	شیب	روستا
۰/۱۳۹	-۰/۰۱۴	۰/۰۵۹	۰/۱۲۴	۰/۲۴۴	-۰/۹۵
-۰/۰۰۱	۰/۰۸۲	۰/۱۱۴	۰/۴۳۶	۰/۶۴۲	-۰/۶۱۵
۰/۰۰۵	-۰/۰۰۶	-۰/۴۳۹	۰/۴۳۸	۰/۰۰۸	۰/۷۸۴
۰/۰۰۵	۰/۰۱۶	۰/۳۴۴	۰/۴۹۶	۰/۳۶	۰/۷۱۱
۰/۰۵۵	۰/۲۶۹	۰/۰۵۳	۰/۲۱۵	-۰/۰۸۹	-۰/۹۳۱

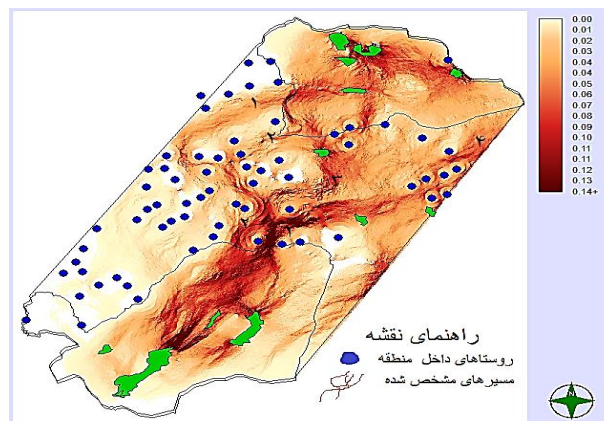
مقدار حاشیه گرایی اغلب بین صفر و یک قرار دارد (Hirzel و همکاران، ۲۰۰۷). مقادیر نزدیک به صفر بیان می کند. مقادیر نزدیک به یک نشان می دهد که گونه در یک زیستگاه بسیار ویژه زندگی می کند. در واقع حاشیه گرایی نشان دهنده موقعیت آشیان بوم شناختی در فضای محیط زیستی است (Hirzel و همکاران، ۲۰۰۷؛ Mertzanis و همکاران ۲۰۰۶). در این مطالعه مقدار حاشیه گرایی ۱/۱۱۴، تخصص گرایی ۷/۳۵۶ و تحمل پذیری ۰/۱۳۶ محاسبه گردید. دومین عامل آشیان بوم شناختی تخصص گرایی (Specialization Factor) است که نشان دهنده وسعت آشیان بوم شناختی است. به بیان دیگر این عامل معیاری است از دامنه شرایط محیط زیستی که گونه تحمل می کند (Hirzel و همکاران، ۲۰۰۷؛ Mertzanis و همکاران ۲۰۰۶). عامل تحمل پذیری عکس تخصص گرایی است و مقادیر نزدیک به صفر آن نشان دهنده تحمل پذیری پایین گونه و تخصصی بودن آن است و برعکس مقادیر بالا ضمن بیان تحمل زیاد گونه حاکی از آن است که گونه به شرایط بسیار ویژه و خاص در زیستگاه برای زندگی نیاز ندارد. مقادیر تحمل پذیری بین صفر تا یک متغیر است (Hirzel و همکاران، ۲۰۰۷؛ Mertzanis و همکاران، ۲۰۰۶؛ Wang و همکاران، ۲۰۰۹). پس از اجرای تحلیل ENFA و دستیابی به خروجی های مربوطه می توان به محاسبه نقشه مطلوبیت زیستگاه پرداخت. گام اول در محاسبه نقشه مطلوبیت زیستگاه محاسبه نقشه معیار است (شکل ۳). نتایج این تحلیل برای محاسبه نقشه مطلوبیت زیستگاه الزامی است. نکته حائز اهمیت در این تحلیل تعیین تعداد نقشه های ENFA وارد شونده به تحلیل مطلوبیت زیستگاه است. در تحلیل نقشه معیار، کاربر تعیین

این که بر مبنای رویکرد تئوری مدار، جریان عبوری از پیکسل‌ها (گره‌ها) معادل با احتمال حرکت گونه است، می‌توان این‌طور تفسیر نمود که در صورت تردد پلنگ ایرانی بین دو زیستگاه یاد شده، بخش‌هایی که شدت جریان عبوری از آن‌ها بالا است، محتمل‌ترین مسیر جهت عبور آن‌ها خواهند بود. شناسایی نواحی ارتباطی مهم در منطقه از دیگر نتایج مهم حاصل از نقشه‌های جریان است. حفاظت از این نواحی مهم در بخش جنوبی و غربی پارک ملی گلستان و بخش‌های شمالی پناهگاه حیات وحش خوش‌بیلاق از اهمیت به‌سزایی برخوردار است. نتایج حاصل از اجرای تئوری مدار در شکل ۵ به شکل نقشه جریان نشان داده شده است. واضح است که پلی‌گون‌های سبز رنگ نشان‌دهنده لکه‌های مادر در دو زیستگاه اصلی است که به‌عنوان زیستگاه‌های اصلی برای پلنگ ایرانی تعیین شده‌اند. در این مدل ارزش هر پیکسل نشان‌دهنده شدت جریان عبوری از آن پیکسل (گره) یا به‌عبارتی احتمال حرکت گونه از یک لکه زیستگاهی به لکه‌های دیگر می‌باشد. رنگ‌های گرم‌تر (قهوه‌ای) شدت جریان بیشتر و به‌عبارت دیگر احتمال بالاتر انتشار گونه را نشان می‌دهد که در بخش‌های مختلفی از ناحیه مطالعه مشاهده می‌شود. هر چه به سمت قهوه‌ای کم‌رنگ پیش می‌رویم از میزان جریان و بالتبع از احتمال حرکت گونه کاسته می‌شود. همان‌طور که از شکل برمی‌آید به‌طور کلی چهار مسیر متفاوت برای جابجایی پلنگ ایرانی شناسایی شد، که مهم‌ترین آن‌ها عبور پلنگ از قسمت جنوبی پارک در امتداد منطقه حفاظت شده لوه است، جایی که دارای پوشش مناسبی از جنگل بوده و به احتمال زیاد دارای طعمه کافی نیز می‌باشد، هم‌چنین مهم‌ترین مسیر حرکتی پلنگ در شمال پناهگاه حیات‌وحش خوش‌بیلاق قرار دارد، که دارای تعداد کمی روستا و مناطق مسکونی واقع است، همین امر مهم‌ترین فاکتور در حرکت و جابجایی پلنگ است، هم‌چنین در این شکل دایره‌های آبی‌رنگ روستاهای داخل منطقه را نشان می‌دهد که مهم‌ترین موانع در حرکت و جابجایی پلنگ در منطقه است. در نواحی پررنگ احتمال حرکت گونه بسیار بالا است ولی پهنای کم بعضی نواحی ارتباط را بسیار آسیب‌پذیر می‌کند. در این پژوهش به‌طور کلی چهار مسیر متفاوت جهت ورود و خروج پلنگ از پارک ملی گلستان مشخص شده است، این مسیرها به‌صورت قهوه‌ای پررنگ نشان داده شده است. مهم‌ترین مسیر حرکت پلنگ از نزدیک روستای تنگ‌راه در قسمت جنوبی پارک است، جایی که منطقه حفاظت شده لوه به‌عنوان بافری برای پارک نقش به‌سزایی در جابه‌جایی

شکل ۴: لکه‌هایی از زیستگاه دارای مطلوبیت بالا

شکل ۵: نقشه جریان بین دو زیستگاه مورد مطالعه

بحث

حفظ و بازگرداندن ارتباط در بخش‌های مختلف سیمای سرزمین نیازمند مدل‌های ارتباطی و شاخص‌هایی است که قابل اعتماد و کارآمد باشند. از جمله این مدل‌ها، مدل ارتباطی است که بر مبنای تئوری مدار الکتریکی بوده و برای پیش‌بینی الگوی حرکت در سیمای سرزمین، شناسایی لکه‌های زیستگاهی مهم و کریدورها با هدف برنامه ریزی برای حفاظت مورد استفاده قرار گرفته است (Defries و Hansen, ۲۰۰۷). در این مطالعه از این رویکرد مدل‌سازی جهت بررسی ارتباطات زیستگاهی و شناسایی کریدورهای مهاجرتی برای گونه آسیب‌پذیر پلنگ ایرانی میان پناهگاه حیات‌وحش خوش‌بیلاق و پارک ملی گلستان در سه استان گلستان، سمنان و خراسان شمالی استفاده شد. به‌دلیل

موجود در آن‌ها اهميت بسياري پيدا مي‌کند (Walpole و همکاران، ۲۰۱۲).

بهنظور مديريت بهينه زيستگاه پلنگ و حفاظت موثر از آن و هم‌چنين شناخت بيش‌تر نيازهاي زيستگهي اين گونه در پناهگاه حيات وحش خوشبيللاق و پارک ملي گلستان و غني‌سازي بانک اطلاعات جانوري، و در جهت تکميل هرچه بيش‌تر نتايج حاصل از اين پژوهش پيشنهاده مي‌گردد که در مسيره‌هاي پيشنهاده شده با نصب دوربين‌هاي تله‌اي پايش سالانه بر روي اين گونه انجام شود، به‌علاوه استفاده از ابزارهاي راديو تله‌متری جهت بررسي مطالعات دقيق‌تر و رفتارشناسي پلنگ و هرچه بهتر حفاظت پلنگ ضروري است. راهکار پيشنهاده‌ي دوم نصب علائم هشداردهنده در طول مسيره‌ها به‌ويژه جاده‌هايي که زيستگاه‌ها را از هم جدا کرده‌اند، ضروري است. مطالعات ژنتيکي براي بررسي شباهت‌ها و تفاوت‌هاي موجود در ژنوم پلنگ ايراني در دو زيستگاه پارک ملي گلستان و پناهگاه حيات وحش خوشبيللاق به‌عنوان راهکار سوم جهت تکميل اين پژوهش پيشنهاده مي‌گردد.

منابع

۱. سلمان‌ماهيني، ع. و کامياب، ح. ر.، ۱۳۸۸. سنجش از دور و سامانه‌هاي اطلاعات جغرافيايي کاربردي با نرم‌افزار ايدريسي. انتشارات مهر مهديس. تهران. ۵۸۲ صفحه.
۲. ضيايي، ه.، ۱۳۸۷. راهنمايي صحرايي پستانداران ايران. انتشارات كانون آشنائي با حيات وحش. ۳۵۰ صفحه.
۳. فاخران‌اصفهاني، س.، ۱۳۸۷. بررسي امکان ايجاد کريدورهاي زيستگهي علف‌خواران بزرگ بين پناهگاه‌هاي حيات وحش موته و قميشلو. پايان‌نامه کارشناسي‌ارشد، دانشکده منابع طبيعي دانشگاه تهران. ۱۲۰ صفحه.
۴. قدوسي، ا.؛ عشايري، د.؛ مشيري، ح.؛ قديريان، ط.؛ خالقي حميدي، ا.؛ قشقايي، ع.؛ حمزه‌پور، م.؛ ظهرايي، ح.؛ جولايي، ل. و خوروزيان، ا.، ۱۳۸۷. پروژه پلنگ ايراني، گزارش سالانه ۱۳۸۶ الی ۱۳۸۷. انجمن طرح سرزمين. تهران. صفحات ۲۱۴ تا ۲۵۱.
۵. مجنونيان، ه.؛ زاهد، ب.؛ کيايي، ب.؛ فرهنگ‌دوره‌شوري، ب. و گشتاسب ميگوني، ح.، ۱۳۷۸. پارک ملي گلستان (ذخيره‌گاه زيست کره). سازمان حفاظت محيط زيست. تهران. ۱۲۹ صفحه.

حيات وحش علي‌الخصوص پلنگ دارد، اما با نگاه به مسيره‌هاي ورودی و خروجی پلنگ در زيستگاه خوشبيللاق در مي‌يابيم که فقط دو مسير جهت ورود و خروج از منطقه وجود دارد، که با فاصله نسبتاً کمی از همديگر قرار دارند، قسمت‌هاي شمالي اين زيستگاه جايي که کم‌ترين فاصله را با پارک دارد و هم‌چنين داراي پوشش مناسبي از جنگل و پوشش گياهي است، مهم‌ترين مکان‌ها جهت تردد پلنگ است. با بررسي‌هاي ميداني و پرسش‌هاي به‌عمل آمده از افراد محلي در فواصل بين دو زيستگاه مشخص شد که پلنگ در فصول مختلف سال در بسياري از مسيره‌هايي که به‌عنوان مسيره‌هاي پيشنهاده‌ي مشخص شده است، توسط مردم محلي و دامداران ديده شده است و موارد متعددي از حمله پلنگ به احشام توسط دامداران گزارش شده است، همين امر گواه محکمي بر اين ادعاست که پلنگ از مسيره‌هاي مشخص شده چه به‌صورت عبوري و چه به‌صورت مهاجري حرکت مي‌کند.

Roever و همکاران، (۲۰۱۲) از اين تئوري استفاده نمودند تا ارتباط ميان شش گروه از جمعيت فيل‌ها در آفريقاي جنوبي را براي بررسي کارايي شبکة مناطق حفاظت شده در هندوستان ارزيايي کنند. نتايج مطالعه آن‌ها نشان داد که در بخش مرکزي ناحيه مطالعه احتمال زيادى براي برقراري ارتباط ميان جمعيت‌ها وجود دارد. کريدورهاي مهاجرتي نيز براساس محدوده‌هاي عبور حداکثر شدت جريان در منطقه مطالعه براي دو گونه شناسايي و کارايي آن‌ها براساس عواملی مانند پهنا و نحوه توزيع زيستگاه‌ها بررسي شد (Roever و همکاران، ۲۰۱۳). ملکوتي‌خواه و همکاران (۱۳۹۲) در مقاله‌اي با عنوان استفاده از تئوري مدارهاي الکتریکي جهت شناسايي کريدورهاي مهاجرتي بين پناهگاه‌هاي حيات وحش موته و قميشلو در استان اصفهان (ايران) نشان دادند بين زيستگاه‌هاي مذکور براساس نقشه‌هاي جريان، الگوي حرکت و ارتباطات عملکردي براي گونه‌هاي هدف نواحی مهم ارتباطی در منطقه مورد مطالعه وجود دارد (ملکوتي‌خواه و همکاران، ۱۳۹۲). Walpole و همکاران (۲۰۱۲) نيز با استفاده از اين تئوري موفق به پيش‌بيني و بررسي ارتباط عملکردي و کريدورهاي زيستگهي سياه‌گوش در حاشيه جنوبي محدوده پراکنش آن در کانادا شدند. مقايسه نقاط حضور اين گونه با کريدورهاي شناسايي شده حاصل از نقشه جريان نشان داد که سياه‌گوش از مسيره‌هاي عبور مي‌کند که ارتباط بالاتري براي اين گونه ايجاد مي‌نمايند. اگر قرار است که گونه‌ها از اين کريدورها استفاده نمايند، در دسترس بودن و کيفيت زيستگاه‌هاي

۱۸. Hansen, A.J. and Defries, R., 2007. Ecological mechanisms linking protected areas to surrounding lands. *Journal of Ecological Applications*. Vol. 17, pp: 974-988.
۱۹. Hirzel, A.H.; Hausser, J. and Perrin, N., 2007. Biomapper 4.0, Laboratory for Conservation Biology, Department of Ecology and Evolution, University of Lausanne, Switzerland. URL, Viewed 10 November 2010. <http://www2.unil.ch/biomapper>.
۲۰. Hirzel, A.H., 2001. When GIS come to life. Linking landscape- and population ecology for large population management modelling: the case of Ibex (*Capra ibex*) in Switzerland. PhD Thesis. Faculté des Sciences de L'Université de Lausanne. 114 p.
۲۱. Huntera, L.; Balme, G.; Walker, C.; Pretorius, K. and Rosenberg, K., 2003. The landscape ecology of leopards (*Panthera pardus*) in northern KwaZulu-natal, South Africa: A preliminary project report. *Ecological journal*. pp: 88-94.
۲۲. McRae, B.H.; Dickson, B.; Keitt, T.H. and Shah, V., 2008. Using circuit theory to model connectivity in ecology, evolution and conservation. *Journal of Ecology*. Vol. 89, No. 10, pp: 2712-2724.
۲۳. McRae, B.H., 2006. Isolation by resistance. *Journal of Evolution*. Vol. 60, pp: 1551-1561.
۲۴. McRae, B.H. and Beier, P., 2007. Circuit theory predicts gene flow in plant and animal populations. *Journal of Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*. Vol. 104, pp: 19885-19890.
۲۵. McRae, B.H. and Shah, V.B., 2011. Circuitscape User Guide. The University of California, Santa Barbra.
۲۶. McRae, B.H.; Dickson, B.; Keitt, T.H. and Shah, V., 2008. Using circuit theory to model connectivity in ecology, evolution and conservation. *Journal of Ecology*. Vol. 89, No. 10, pp: 2712-2724.
۲۷. Mertzanis, G.; Korakis, G.; Kallimanis, A.; Sgardelis, S.T. and Aravidis, I., 2006. Bear habitat suitability in relation to habitat types of European interest in NE pindos mountain range, Greece. pp: 321-326.
۲۸. Minor, E.S. and Urban, D.L., 2007. Graph theory as a proxy for spatially explicit population models in conservation planning. *Journal of Ecological Applications*. Vol. 17, pp: 1771-1782.
۲۹. Roever, C.L.; Van Aarde, R.J. and Leggett, K., 2012. Functional responses in the habitat selection of a generalist mega-herbivore, the African savannah elephant. *Ecography*. Vol. 35, pp: 1-11.
۳۰. Roever, C.L.; Van, A.R.J. and Leggett, K., 2013. ملکوتی خواه، ش.، ۱۳۹۲. استفاده از تئوری مدارهای الکتریکی جهت شناسایی کریدورهای مهاجرتی بین پناهگاه‌های حیات وحش موته و قمشلو در استان اصفهان. *مجله اکولوژی کاربردی*. سال ۲، شماره ۵، صفحات ۲۳ تا ۳۴.
۷. ملکوتی نجف‌آبادی، س.؛ همای، م.ر.؛ ماهینی، ع. و راهداری، و.، ۱۳۸۹. استفاده از سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی جهت مدیریت زیستگاه حیات وحش: مطالعه موردی قوچ و میش اصفهانی (*Ovis orientalis isfahanica*) در پناهگاه حیات وحش موته. همایش ملی ژئوماتیک.
۸. Adriaensen, F.; Chardon, J.P.; De Blust, G.; Swinnen, E.; Villalba, S.; Gulinck, H. and Matthysen, E., 2003. The application of 'least-cost' modelling as a functional landscape model. *Landscape and Urban Planning*. Vol. 64, pp: 233-247.
۹. Beier, P. and Noss, R.F., 1998. Do habitat corridors provide connectivity? *Conservation Biology*. Vol. 12, No. 6, pp: 1241-1252.
۱۰. Bunn, A.G.; Urban, D.L. and Keitt, T.H., 2000. Landscape connectivity: A conservation application of graph theory. *Journal of Environmental Management*, Vol. 59, pp: 265-278.
۱۱. Corlatti, L.; Hacklander, K. and Frey-Rous, F., 2009. Ability of wildlife overpasses to provide connectivity and prevent genetic isolation. *Conservation Biology*.
۱۲. Crooks, K.R., 2002. Relative sensitivities of mammalian carnivores to habitat fragmentation. *Journal of conservation biodiversity*. Vol. 16, No. 2, pp: 488-502.
۱۳. Crooks, K.R. and Sanjayan, M., 2006. *Connectivity Conservation*. Cambridge University Press, Cambridge, UK. 732 p.
۱۴. Darvish Sefat, A., 2006. Atlas of protected areas of Iran. Department of the Environment, Iran. 157 p.
۱۵. Estrada, E. and Bodin, O., 2008. Using network centrality measures to manage landscape connectivity. *Ecological Applications*. Vol. 18, pp: 1810-1825.
۱۶. Galparsoro, I.; Borja, A.; Bald, J.; Liria, P. and Chust, G., 2009. Predicting sustainable habitat for the European lobster (*Homarus gammarus*), on the basque continental shelf (Bay of Biscay), using ecological-niche factor analysis. *Ecological Modeling*. Vol. 220, pp: 550-567.
۱۷. Gibson, L.A.; Wilson, B.A.; Cahill, D.M. and Hill, J., 2003. Modeling habitat suitability of the Swamp Antechinus. *Biological Conservation* Vol. 117, No. 2, pp: 143-150.

- Functional connectivity within conservation networks: Delineating corridors for African elephants. *Journal of Biological Conservation*. Vol. 157, pp: 128-135.
۳۱. **Srisang, W.; Jaroensutasinee, K. and Jaroensutasinee, M., 2007.** Assessing habitat suitability models with a virtual species at Khao Nan national park, Thailand. *Proceeding of world academy of science. Engineering and technology*. Vol. 21, pp: 1307-6884.
۳۲. **Walpole, A.A.; Bowman, J.; Murray, D.L. and Wilson, P.J., 2012.** Functional connectivity of lynx at their southern range periphery in Ontario, Canada. *Landscape Ecology*. Vol. 27, pp: 761-773.
۳۳. **Wang, X.; Weihua, X. and Ouyang, Zh., 2009.** Integrating population size analysis into habitat suitability assessment: implications for giant panda conservation in the Minshah Mountain, China. *The Ecological Society of Japan*.
۳۴. **Wang, Y.; Yang, K. Bridgman, C.L. and Lin, L., 2008.** Habitat suitability modeling to correlate gene flow with landscape connectivity. *Journal of Landscape Ecology*. Vol. 23, pp: 989-100.

